

вота си, за материалното си състояние и мислят, че въпрѣки тѣзи безпокойства ще постигнатъ нѣщо духовно. Мисли, които внасятъ смущение и тревога, не сж творчески. Тѣ оставатъ за торъ въ организъма. Други пъкъ се страхуватъ отъ хората, предпазватъ се отъ тѣхъ. Защо? Лоши били. Какъ познаватъ тѣ, кой човѣкъ е добъръ и кой — лошъ? Ако разглеждатъ хората отъ свои лични разбирания, тѣ вървятъ въ кривъ пжтъ.

Единъ боленъ, съ изкривена челюсть, отишълъ при единъ лѣкаръ, да търси помощъ. Щомъ влѣзълъ въ стаята на лѣкаря, последниятъ го погледналъ и веднага му ударилъ една плесница. Болниятъ се възмутилъ отъ лѣкаря и се почудилъ, какъ е попадналъ при такъвъ лошъ човѣкъ. Като видѣлъ, че болниятъ стои като зашеметенъ, лѣкарътъ го хваналъ за дрехата и му казалъ: Хайде, върви у дома си! Болниятъ излѣзълъ отъ стаята на лѣкаря и, като се окопитилъ, забелязалъ, че челюстта му била намѣстена. Тогава той си казалъ: Благодаря на този лѣкаръ, че ме удари. На мѣсто бие. При това не ми взе пари. Добъръ човѣкъ е той. Лѣкарътъ започналъ зле, свършилъ добре. Това е правиятъ методъ на работа. Не е правилно да започва човѣкъ добре и да свършва зле.

Въ природата сжествува законъ на последователность и постоянство. Ако човѣкъ прилага този законъ въ живота си, работитѣ му ще свършатъ съ успѣхъ. Който не прилага този законъ, той очаква да получи всичко на-